

om, at der skeer en gjennemgaaende Lav Ansættelse; thi er den kun gjennemgaaende Lav, betydter det ikke Noget. Naar Communens Udgifter skulle tilveiebringes, rammer Skatten ligeligt, om ogsaa Indtægten er sat lavt; men hvorledes vilde det gaae med Statskatten, naar samtlige Communer vidste, at der efter den Eigning, som er foretagen med Hensyn til Communeskatten, ogsaa skulle betales Statskat? Troede Herrer ikke, at Indtægten da gjennemgaaende vilde blive sat lavt ved Communeskatten? Dette vilde ikke fremkalde nogen Klage, naar det erkjendtes, at Indtægten var sat ligelig for lavt (Modsigelse). So, det er Noget, der er unægteligt, og den ærede Ordfører for Mindretallet sagde jo ogsaa ligeoverfor Fleertallets Forslag, at det var naturligt, at Communalbestyrelserne maatte have denne Tilboielighed; men finder han det naturligt overfor Fleertallets Forslag, kan han aabenbart ikke nægte, at det er ligesaa naturligt overfor den Lov, han selv tænker paa. Noget Saadant gaaer ikke an; det vilde, som en æret Taler sagde, føre til, at det blev en Skygge eller et Caricaturbillede af en Skat, naar man paa den Maade vilde komme til at begynde med Communerens Ansættelse. Dernæst seer jeg ogsaa af de Hovedtræk til en saadan Lov, som ere antydede af det ærede Mindretal, at man vil træffe en Foranstaltning, som jeg er fuldkommen overbevist om i det langt overvejende Antal Communer vil finde den allerførste Modstand, naar den skal gjennemføres; det er Indførelsen af en Gammelskat i communal Henseende. Der er efterhaanden rundt omkring i Landet fremkommet en mere og mere tiltagende Bevægelse for at faae den Gammelskat, vi have, afløst, fordi man paastaar, at den falder ulige og mange Gange langt haardere paa eet Sted end paa et andet, hvor den bedre kunde taales, idet man glemmer, at det er en engang fastslaet Prioritet; men, naar dette er Tilfældet, hvorledes skulde man da forjone Beboerne med at faae en ny Gammelskat, der vilde falde ligesaa ulige som den nuværende? Her er nemlig ganske rigtigt gjort opmærksom paa, at der i flere Communer maa lægges Meget paa Hartkornet, for at man kan faae de udenbyes Boende med,

medens man i andre Communer kan lade Hartkornsskatten blive saa lille som mulig; denne Forskjellighed hidrører altsaa fra ganske andre Aarsager. Skatten vil derfor falde ganske forunderlig ulige og paa en Maade, som Ingen kan finde sig tilrette med eller være tilfreds med. Det, at den Hartkornsskat til Communen, som i Gjennemsnit har været erlagt i de sidste 5 Aar, skulde gjøres til en Gammelskat, der i Fremtiden skulde være uforanderlig, er Noget, som Mange maaskee, saalænge det staaer her, ikke see saa nøie paa, men staaer det i en Lov, der skal gjennemføres, vil det møde en saa absolut Modstand, som nogen Bestemmelse vil kunne møde. — Det er anført, at der betropes Sogneraadene altsaa Meget, naar de skulle ansætte Indtægtsbeløbene. Seg kan kun sige, at det veed jeg ikke, men jeg er overbevist om, at Fleertallet af Landboerne, og navnlig de, der enten have været eller kunne vente at blive Medlemmer af Sogneraadene omkring i Landet, ikke have den fjerneste Betænkelse derved; de mene, at det meget godt kan lade sig gjøre, og at Communalbestyrelserne vilde udføre, hvad her paalægges dem. Udvalget bestaar af 9 Medlemmer, og med Undtagelse af den ærede Ordfører, den ærede Ordfører for Mindretallet og mig ere de andre 6 saadanne Mænd, der ere udgaaede fra Landet, og som ere eller have været Medlemmer af Sogneraad, men Alle have de været enige om, at de kunne og langt hellere vilde udføre, hvad her forlanges, end give Skattecommissairerne den Magt, der i Lovforslaget er tillagt dem; fremfor at lade Skattecommissairerne erholde denne Indflydelse, foretrække de paa det Bestemteste og Alvorligste, at Sogneraadene skulle gjøre dette Arbejde, og de paastaae, at de vilde gjøre det samvittighedsfuldt, fordi de ikke vilde udsætte sig for at skulle gjøre det om igjen, naar Skattecommissairerne kommer til at see derpaa; der er saaledes ikke her reist nogen Betænkelse ved at lade Sogneraadene udføre dette Arbejde. Seg skal derhos gjøre opmærksom paa, at det Samme skulde skee efter Mindretallets Udtalelser; ogsaa derefter skulde det være Communalbestyrelserne, som skulde forfatte Mandtalslisterne og ansætte Beløbene. De vilde altsaa her have det Samme,